

Karlček.

Karlček ljubi,
kako je to,
da ti nikoli
ni hudó? —

Karlček se
na smeh drži
in premodro
odgovori:
„Vsega, karkoli
si želim,
v zvrhani meri,
jaz dobim;
če ne spim,
igram se in jem —
kdo bi vesel
ne bil potem?“

E. Gangl.

Ne boj se!

*Ljubi, dobri deček moj,
nič se me ne boj, ne boj!
Časih, res je, zre hudó
mračno moje mi oko,
ali s srcem ni tako!*

*Glej, oblaček privesla
sredi jasnega neba,
vse nebo se zatemni,
za oblačkom luč gori —
s srcem mojim je tako!*

E. Gangl.

